

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIÉS SOCIEDATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn. pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	"
Un any.....	2'60	"
Per dotzenes.....	0'45	"
Núm. a atrassats des 2.ª tom...	0'06	"
Id. id. des 1.ª tom...	0'07	"

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÈ VENT À SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 41.

Fóra Palma. Dins Mallorca.	{ 3 mesos....	0'85
	{ 1 any.....	3'25
Dins España.	{ 3 mesos....	1'00
	{ 1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè.	{ 3 mesos....	1'50
	{ 1 any.....	5'00

BAÑS Y BAÑES.

A Mallorca es sa tèrra d'es matrimònis mal avenguts. En coneix molts qu' al temps que s' homo navega de bolina, sa dòna va en popa. Ell governa es barco amb una quarta sobre vent, y ella corre à tota vèla amb ales y arrastrades. Si s' homo s' arredossa dins un café, ó prèn pòrt dins qualque escaleta de sospitosa anomenada; sa dòna s' en entra dins una Iglesia ó s' afica dins ses botigues de birimbòyes y vertadés porrosfuyes. Sòls s' avenen en dexá roy de doblés per allà ahont passan, y en que sòlen veurerlos plegats à ses hores oficials d' ana de visita ó de teatro.

Axò es còsa que sa tèrra heu dona y ja heu dú d'enrera; y es mal es tan general que fins y tot sa llengo mallorquina en participa. ¿En tant es axí, que voldria que me digués un Sant amb quina còsa s' avénen, ó que ténen que veure es *mòlles* amb ses *mòlles*; es *pòts* amb ses *pòtes*; es *mays* amb ses *meyes*, es *rots* amb ses *rotes*, es *mostels* amb ses *mosteles*, es *pòrts* amb ses *pòrtes*, es *capells* amb ses *capelles* y es *bañs* amb ses *bañes*?

A primera vista qualsevòl dirá: «L' amo'n March té rahó, perque ¿quin punt de comparansa hey pòl havè may entre es *machs* y ses *maques*, entre es *pops* y ses *popes*, entre un *cap* y una *capa*, un *guix* y una *guixa*, un *dit* y una *dita*, sa *fam* y sa *fama*, etc. etc.? Ydò heu de sèbre que n' hi ha, y molts, de punts d' analogia entre es mascles y ses famelles de sa nòstra llengo, tanta ó més que sa qu' hey ha entre dos casats d' avuy en dia, maldement à n' es veure s' homo sia un moretó y sa dòna un glop de llet; encara qu' ella pareixca la Reyna Esté y ell un agafat amb cans, y per més que mentres es marit se romp l' ànima per dú escayòla à sa gabi y haja meslé sèt doblés per fé un sòu, sa mullé no tenga altres pensaments que sa moñera y sa modista, y es puff y ses randes, y no li venga à cent duros més

ó ménos per comprarsé una bona allhaca de diamants.

Qualsevòl de ses paraules qu' hem anomenades mos podria serví de mòstra per provarvos la veritat d' axò que deym; però ja que fa una caló que no té aguant y qu' encara va à mà d' essé més fòrta, parlem des matrimòni de paraules més pròpi del temps, per exemple des *bañs* y ses *bañes*; d' es *bañs* que son freschs y que tant mos agradan ara s' estiu, y de ses *bañes* que tant de gust mos donan dins sa Plassa de Toros, y prenguemho à la fresca per comensá à acursá sa distancia qu' hey ha amb apariència entre una còsa y s' altre.

Primerament pregunt: ¿Qu' es un *bañy*? ¿Y qu' es una *baña*?

Una *baña* es una còsa que sòlen dú à pareys à demunt es front cèrts animals que caminan còm ets ases; y un *bañy* es posarsé en remuy dins la mà ó dins una pica qualsevòl individuó que sent sa calrada de s' estiu.

Aquesta paraula *pica*, que me pica ara sa curiosidad fòrt ferm, ja mos dona à coneixe una analogia matrimonial moderna entre ses *bañes* y es *bañs*. ¿Qu' es axò d' analogia matrimonial, dirán molts? Jò vos ho explicaré de passada. Un homo y una dòna per está bé y viure à plé baix d' es jou del sant matrimòni han d' essé còm una olleta y sa séua cubertoreta, segons diu un antich adagi. Sa dòna, qu' es s' òlla de tots ets aguiats des matrimòni, ha de tení una tapadora qu' es s' homo, que li venga ajustada. Axò fá qu' ells dos s' han d' assemblá del tot baix de cèrt punt de vista, y cap mica baix d' un altre. S' homo ha de tení lo que no tenga sa dòna y viceversa.

Antigament ses òlles y ses cubertores eran de tèrra y s' ajustavan una dins s' altre, y per axò eran males de trobá. Però ara que ses cubertores son de llau-na y sense galsa ni ansa per hont agafarles, totes ses cubertores venen bé à totes ses òlles.

També deya un altre adagi que dos casats havian d' essé còm à dues ànimes dins un còs; però el temps tot heu muda, y ja no son dues ànimes dins un còs, còm

creyan ets antichs, sinó dos còssos amb un' ànima, còm per exemple ses estátues que son plènes amb so mòtlo que les ha fètes, qu' es buyd; ó una moneda d' òr amb so cuñy d' acer que l' ha produhida. A n' axò li diéh jò analogia matrimonial moderna. Si s' homo es un bragues, sa dòna per necessitat ha de dú uns calsons ben estirats. Si sa dòna es veleta s' homo ha de servá es pèrn dret y llatí perque puga girá depressa. Si s' homo es una bandera, sa dòna ha d' essé s' estaló de la casa que l' aguant.

Si sa dòna té bon còr y es caritativa, s' homo pòt essé un barrugo; perqu' ella donará per tots dos; y si s' homo es un gallet valent y barayadis, sa dòna pòt essé una llòca poruga perqu' es séu marit cuydará de defensarla bé.

S' explicació d' aquesta analogia matrimonial, que no es còm ses altres, vos demostrará es perque succeheix sovint que naturalment es joves guapos (grans Iglesias, pochis perdons) se casan amb dónes lletjes y agudes; y es baixos y de pochis atractius, amb atlòtes altes y bones mosses; y aquells grassos que pareixen porcells de past amb ses primes, sèques y nirvioses. ¡Uey! Axò no vèl dí qu' aquesta regla no tenga ses séues escepçons.

Còm deyam, ydò, abans d' aquesta llargaruda digressió, ses piques mos pòsan de manifest una de ses analogies matrimonials observades entre es marit y mòlla de paraules tan oposades còm son es *bañs* y ses *bañes*; perque ses piques tant serveixen per prendre *bañs*, còm per no prendre *bañes*. Axí també ets homos picadós ó que sovint se pican dins sa Plassa de Toros de ca-séua son es qui están més esposats à rèbre *bañes*; y aquells qu' es pòsan dins piques que no son d' aygo beneyta son es qui més perillan de rèbre *bañades*.

Notau un altre observació ó analogia. Cap animal bañut prèn may es *bañs*, de tot es séu còs; no més los prèn fins allà ahont comensan ses *bañes*. Un hòu dins má no tendrá si voleu cap pèl axut demunt sa séua còrpora, però voreu que quant neda ses *bañes* van sempre defòra de s' aygo, lo mateix qu' ets oronells per

hont respira; y axò mos demòstra de passada sa gran importància que tenen ses *bañes* dins s'economia animal, y es gran papé que desempeñan dins ses lleys de sa conservació individual. Es innegable qu'aquest ornament caparrut de cèrts *cuadrúpedos* contribuëix en gran manera à n'es séu benestà y bòn viure. Y sinó, demanauhó à ses cabres qu'amb sa punta de ses *bañes* s'ajudan per pujá demunt ses ròques més altes; y quant amb elles se gratan, arriban allà ahont ningú creuria, fins y tot à sa rèl de sa coua.

Un altre observació: Es qui tròba una *baña* li pega cossa. Còm que no sia bona per rès; y à pesá d'axò les veym fé s'ofici de pòts. Es sabatés les empran per posarhi ses *pastetes* de ses sòles, y es cassadós les fan serví de bòtills ó *castañes* per posarhi aygordent, pólvora y perdigons. Les hem vistes convertides en *trompetes* de carrilé, en *viròlles* de gayato y amb *estaques* de clasta ó de porxo; però may les hem vistes emprades amb aygo llisa ni salada, que son ses més usades per prendre *bañs*.

S'aygo no s'hi aferra à ses *bañes*, axí còm s'hi aferra es verrim, sa pèga, sa brutó y ses morques; y per raro que pareixca es sentirmós à dí qu'una *baña* no s'baña dins s'aygo, no per axò deixa d'haverhi dins la má moltes y bones vaques, y bous per pescarles, y tòros gròssos per criarles, y cent mil castes d'animals bañuts còm son es bogamarins, es turmassòts, ses cranques peludes, ses llagostes, es pops, ses escòrpores y altres peixos plèns de *bañes* rares y corioses qu'están prenguent un *bañy* contínuo, còm aquells menestrals que suan de nit y dia per surá la barca.

Continuem ses nòstres observacions. Un altre punt de contacte entre aquests dos nòms masculí y femení, es el que mos ensenya sa Medicina. Primerament es còsa preconisada p'es Metges qu'un *bañy* totsòl es molt perjudicial à sa salut des còs; y una *baña* tota sola es còsa molt contraria à ses lleys de sa naturalesa, que les mos presenta sempre à pareys. Y en segon lloch sabem per esperiència que si ara s'estiu vos agafan *curris-curris* per havè menjat pebres verts de quatre *bañes* ó cornalons, ó de cirereta d'aquells que tenen sa figura d'una *baña* enrevoltada, hem de corre à fé vení es Metge; y aquest, després de polsarmos, y tocarmos es front, y demanarmos si tenim mal de cap, mos farà fé juèus y mos escriurá una recepta de polvos de *baña de cero* y mos manará que prenguem *bañs*. Y aquests *bañs* y aquella mica de *baña* mos llevará es mal que teniam à n'es cap y mos espasarà sa caló que 'n forma líquida teniam en es polo oposat, y tornarà sa pau dins canòstra quant veurem aquella degeneració intestina y aquells renòus de budells que van passant més que depressa.

Es *bañs*, en qu'estigan ubèrts tot l'any, sòlen prendrers en s'estiu. També sa naixensa de *bañes* sòl essé per aquest temps; y còm ses *bañes* son ja fruyta en el dia y fruyta de tot l'any, sa principal colita no deixa per axò d'essé des Mars à s'Octubre.

Ses localitats més apropiades per prendre *bañs* son també ses més esposades à trobarhi un parey de *bañes*. Y si no 'm creys informauvosnè amb sos caragòls que cada vegada que prenen un *bañy* trèuen ses *bañes*, y en acabarlo de prendre les tornan enfoñá; de mòdo que perque un caragòl se *bañy* es mesté qu'es *bañy* ó trèga *baña*; y totduna que no está *bañat* deixa d'essé *bañat* ó de tení *bañes*.

Hey ha *bañs* que se prenen amb *sulfureto*. També hey ha *bañes* que sòlen essé causa de sulfuraments, encara que avuy en dia se prenen ses còses à bones pagues per falta de fondos; y ningú es sulfura, gracies à sa mala oló que deixa aná es sofre quant crèma, que bé se pòt dí qu'es tant pestilent y perjudicial à sa salut pública còm sa pudó de *baña* sacorrada. Un se pòt afluxá de ses dues castes d'olós per no triá, perque fan bona sa de carn de vás qu'es allà ahont van à pará amb el temps moltes de *bañes*.

Es *bañs* de vapor son *bañs* de gran tò, y no sòlen essé visibles. També hey ha *bañes* tan vaporoses y tan pomposes à un mateix temps, qu'encara que gròsses, ningú les afina; ó es qui pòden, no les vòlen veure; y els qui les vòlen distingí, no pòden. Ses *bañes des ceros* son d'aquesta casta perque maldement que passin pe ses més gròsses del mon y poblades de tants de *bañons* còm ams conta d'existència es *cero* que les dú, no obstant en posá es *cero* à la esquèrra desapareixan ses *bañes* fins en es punt de qu'es *cero* y tot se fá un no rès.

Hey ha uns establiments de mòda anomenats *bañs minerals* ahont es punt des sigle hey ha posat tota casta de comoditats y passatèmps. Tots ells están situats en llochs de moltes cabres y vaques, y dins garrigues y pròp de poblament. Dins ells moltes vegades dues rudes de confits y caramèllos vistes d'un poch enfora vos pareixerán un parey de *bañes*; y pròp d'ells hey ha mates que tenen uys y parets que tenen oreyes, axí còm devòra ses *bañes* hey sòl havè també uns uys carregats de llentrisca y unes oreyes que tenen parets més sordes que ses tapies d'un Convent de monges.

Perque ses *bañes* no sian un perill constant pe sò nostra pell los sòlen posá à sa punta unes bolles redones de sa figura d'una carabasseta de cabey d'àngel, conforme heu haureu vist à ses corrides de *novillos*. També hey ha bañistes *novatos* que per gordá es séu pèllet sòlen posarsé dues bolles gròsses en forma de carabasses *vinateres* à sa part

alta de s'escarpó devòra es naxement de ses ales, y axí nedan segús de no rèbre *bañades* que los sian mortals.

Per últim si teniu terra y la voleu veure carregá de fruyt y que vos don bòn esplets, posauhi devall una bona solada de *bañes* y donauhi fòrsa de *bañs* d'aygo dolça per demunt, y amb el temps aquelles *bañes* y aquells *bañs* procrearán y vos demostraran sa séua fecunditat matrimonial entregantvos tots ets séus infants convertits amb esplets de nabs y carabasses, xerovies y tomàtiques, raves y patates, si sou hortolá; ó en moraduix, juavert, y altres herbes, si sou jardiné; ó en pomes, aubercòchs y figues flòs, si sou aficionat à n'ets abres fruytals; y axò es provat.

Encara vos ne diria moltes altres d'analogies manifestes entre es *bañs* y ses *bañes* que pareixen dues còses tan divorciades; però no heu fas perque no hey haja qualcú que prengué sa figa p'es capoll, y fos causa de qu'En Bañeta, aquell àngel caygut aficionat à prendre *bañs* de plom fús, hey entreversás una *baña* de ses que li neixqueren quant perdé ses ales; y hey volgués ballá de capoll demunt sa punta al temps de fé un capficó de bañista dins aquest mar d'analogies matrimoniales modèrnes que hey ha entre es *bañs* y ses *bañes*.

Abans d'acabá vuy encarregá à n'ets escritós modèrns que traduhexcan aquest escrit en totes ses llengos, perque sa filosofia que conté don consòl à n'es forastés casats que no tenen Plasses de Tòros públiques; y à ff de que ses analogies qu'he dites sian conegudes de tots aquells confreres de Sant Cornèli que viuen còm à gallines bañades à dins es nòstro mon de misèris.

L' AMO 'N MARCH DE SON BAÑA.

CARTA

À D. LLORÈNS MAL CASADÍS.

Palma 7 Agost 1882.

Don Llorèns jò li suplich
Que no prenga per ofensa
Aquesta pòbre defènsa
Que de ses dònnes escrich.

Me dispens, jò vuy dirley;
Amb may usada elegancia
Vostè ha escrit à L'IGNORANCIA
Versos de piòl vermey.

Ademés de s'armonia
Y consonants enflocats
Qu'amb sorpresa n'he trobats
A sa séua poesia.

Y ademés de sa ciència
Que mòstra en es séus escrits
He pogut tocá amb sos dits
Que vostè no té clemència.

Y qu' amb fòch d' ira s' encén
 Quatre una víctima humana
 Que no mira com germana
 Sino com.... (vostè m' entén.)

No voldria per axò,
 Don Llorèns, prengué a mal
 Que li parli tan formal
 Y pujant un pòch de tò.

Mos diu, un tant aisurat,
 «*Qu' es un Dimoni sa dona.*»
 No 'u admet, axò no s'ona;
 No seño; vostè va errat.

Que per compañoa santa
 De s' homo Deu la va lè,
 Perqu' es trabay fos lleugé
 Y sa pena no fos tantà.

Dins la tèrra malahide,
 Ahont cayguda com la flòr
 L' hom trobá, dins lo sèu còr
 Lo bell sòmni de la vida.

Don Llorèns, mos tira à fons
 Quant diu qu' ella es un *martiri*
 O bé l' ampla cementiri
 De ses nòstres ilusions.

Esplica amb lo còr de gèl
 Qu' ella n' es un *niu d' amor*,
 Lo dols balsam del dolor
 Un *angel caygut del Cèl*.

Provant (al ménos s' hi empeña)
 Que la filla com l' espòsa,
 No mereixen altre còsa
Més que lleña, més que lleña.

Fent es cercol més estret
 Mos diu, ò milló mos xèrra
 Que n' es l' angel de la tèrra
 Un *cabay d' En Barrufet*.

¡Vaja, vaja, Don Llorèns,
 Que 'u parlá vostè de dónes,
 N' ha amollades de molt bones,
 A sarries per no dí à quèrns!

Veix que vostè les du al uy
 Més si sa rabia el fa escriure
 Francament axò 'm fa riure
 Tant si vuy com si no vuy.

¡A ne que vé s' andenada
 De *capritxosa, vayvera,*
Etsijent, fins embustera,
Envejosa y descarada?

Me diga ja que se son
 Y al ayre ha tirat sa tróna:
 ¡Si no fos per una dòna
 Vostè seria en el mon?

Y amb confiansa parlant,
 Escriguent com escriu are,
 Vostè desjècta sa mare
 Que tal vòlta está plorant....

¡La vida mos bastaria
 Per agrahirne tan sòls
 Las fineses y els consòls
 De la mare que mos cria?

¡N' obrirá jamay cap ròsa
 Son calser pur y riguent

Com s' obri el còr d' una espòsa
 Tal vòlta à un marit dolent?

El jove qu' enamorat
 Sens mirament ni prudència
 Perverteix à l' innocècia
 Amb la llengua del pecat,

Per lo sèu farest afañy
 Que no pensa còsa bona
 A los ulls de tota dòna
 ¿No mereix un desengañy?

Don Llorèns heu consider
 ¡Ay! no es la dòna l' ingrata,
 No es la dòna qui mos mata;
 Nòltros som, y jò el primer.

Ella lluyta sens descans
 Amb l' amor y amb la puresa
 Y si un triunfa, cau encesa
 O mos retira ses mans.

Ella com la ròca está
 Dins la mar del vitupèri.
 Ella n' es un sant misteri
 Que ningú pòt deseiñá.

Mes si un pich per desventura
 La Providència ha volgut
 Que com un cristall romput
 Hagi vista s' hermosura,

No per axò es té que dí
 Que tota dòna es dolenta,
 Y que dins son còr intenta
 O mos desitja trahí.

Hey pens, Don Llorèns, hey pens
 Qu' encara que m' he allargat
 No vòl dir qu' enamorat
 Els he vulga tirá encens.

Hey pens un pòch, per favó;
 Y sino qu' el mon judich
 Lo qu' escriu y lo qu' escrieh,
 Y veurem qui té rahó.

Don Llorèns, heu passia bé
 Maldament pena me còsta
 Es dirhó, nòble respòsta
 Esper dissapte qui vé.

SILENCIO.

XEREMIADES.

L' IGNORANCIA dona sa benvinguda à
 n' el seño Governadó nòu, Don Ramon
 La Ròca; y desitja que sa séua arribada
 sia per Mallorca es comensament d' un
 era de prosperidat y s' acabament de ses
 barayes d' es qui li solen aná entorn.
 Que Deu l' inspir en hé d' aquesta pro-
 vincia calçada per aygo, y que procur no
 deixarsè tòrsa sa vara de la justícia per
 ningú, per mònta que tenga.

Al cap y à la fi tractan de axecá
 una Iglesia dins es caserío de la Sole-
 dat, y la còsa comensa en bòn pèu vist
 s' entussiasme amb qu' han acuhida

aquesta idèa totes ses persones visibles
 y d' influència d' aquell caserío.

Allà no hey faltan cassinos ni taver-
 nes, fabriques ni cases de recreo. Tenen
 fèsta de carré cada any amb balls y cor-
 regudes y fins y tot han tengut compa-
 ñia d' aficionats y un teatro per passá
 entretengudes ses vellades d' hivèrn.

Axò fa qu' ets allòts d' aquest arra-
 valet sápigam ballá, jugá, cantá y altres
 còses per l' estil, però molts d' ells no
 han anat may à missa perque no pòden
 vení à Ciutat amb son pare ó sa mare.

Donada sa posició d' aquest caserío,
 entre es d' es Portitxòl y es de s' Hostal
 d' en Cañelles y pròp de tots dos, aques-
 ta projectada Iglesia está destinada à
 essé amb el temps una parròquia forana.

Axí heu duan comprès, y trabayan
 perque quant venga aquest cas no que-
 din malament.

Agrahidissima la Redacció, à s' obsè-
 qui y oferiment del seño Cònsul de sa
 República Argentina, Don M. Enrich
 Lladó, correspòn desde avuy à sos desit-
 jos enviantli es periòdich y les gracies.

A n' es suscriptós d' Algayda que mos
 escriuen queixes d' es carté, diguentmos
 que li penjan sa maleta al mitx d' es
 carré en es bussó, perqu' ell es à fòra
 vila y té tancada sa casa, lo cual fa que
 poguent arribá sa correspondència à les
 cinch no hey arriba fins à les set; y
 aquelles mares qu' esperan cartes des
 sèu fuy qu' es en es servici de Rey, ó
 d' aquella estimada fiyeta qu' está per
 criada à Ciutat, y altres nòves interes-
 sants per elles ó per sos marits, no les
 rèben fins que ja es fosch de tot, si es
 que les rebin; los deym en contesta-
 ció à ses ses séucs cartes que ja han
 vist, qu' es periòdich ha prè s' resolució
 d' estampá totes ses queixes en forma de
 crides; però com aquest mèdi no es pròu
 actiu y segú per remediá sos mals,
 los aconseyam qu' acudeixcan amb una
 sollicitut à n' el seño Administradó de
 corrèus, qu' es segú qu' ell hey posará
 remey; y si es carté no es hò perqu' está
 malalt n' hi 'n posarán un que tenga ses
 cames de llagost, maldament no hey
 haja cap empeño que parl per ell; per-
 qu' es servici públich se dona en justí-
 cia à n' es qui té més garantíes y mèdis
 de desempeñar-lo milló; y no, com molts
 creuen, à n' es qui té més hò en la cort.

Es Setembre y s' Octubre mesos de
 ses aygos gròsses s' acòstan y sa síquia
 ó clavaguera de dins es vall de sa Pòrta
 de Jesús está casi embossada de fems
 qu' hey han tirat. Si sa Riera feya una
 de ses séues, sa pòca policia en tendria
 sa culpa.

Ja que parlam d'aquesta síquia, ¿fins quant hem de veure trossetjat aquell t l de s ba amb pretensions de l pida de m rmarol qu hey ha al costat de sa p rta interi  de Jesús? Es s u estat mos t  ben poch favó. Si l'haguessen posada de gruix   sa pedra aquella no l'haurian escarbotada ets atl ts   pedrades. Sempre hem sentit   d  que lo barato es carstia.

* *

A Inglaterra hey hagu  s'altre vespre una brega   c ps de pu y, vulgo *trompis*, cosa qu'all  s'usa com   diversió pública, encara que pretengan essé tan civilisats.

Ses entrades que se ven ren aquesta nit produhiren 16.650 duros, segons diu un peri dich inglés, perque es dos *trompistes*   barayad s eran de molta fama.

Un se diu *Sullivan* y s'altre *Tug Wilson*.

Es gastos pujaren   1.800 duros y lo que va d'aquesta cantitat   s'altre   sia es 14.850 duros restants va essé repartit per parts iguals entre es dos gladiad s.

Adem s d'ax  en *Tug Wilson* va cobrar 1000 duros que li havia prom s *En Sullivan* si agontava sense dexarhi sa pell ses bufelades que li enflocaria per espay de dotze minuts.

S'estiman que pujan 200.000 duros ses messions que se crusaren entre ets aficionats y espectad s d'aquest deveriment.

Ax  son ets inglesos que tenen per bárbaros es n stros tancats y funcions de t ros.

Tot lo mon es mon, fora Montuiri que es m s que mon.

* *

 Don Llor ns! B n dia tenga, y que molts  ns puga f  festa, amb salut y alegria de lo que m s estima. Y ja que cau bé  perque no fa favó de pagarm s sa suscripció atrassada de L' IGNORANCIA que mos d u? Crech que son 13 reals.

Vamos. Avuy que fa festa podriam arregl  aquest assuntet;   si li cau mill  que sia un altre dia, tornar  es dia de Sant Ramon que també en farà; y ax  haurà tengut t mps de cerc  aquells recibos que va somi  que tenia.

 B n dia tenga! Don Llor ns Ramon.

ES LLEONS.

F BULA DEDICADA   N'EN LLOR NS MAL CASADIS.

Molts de Lleons, ja v ys, una vegada Tengueren una junta ben formal, Y resolgueren entre moltes còses Enjag  ses Lleones d'es manat. Perque deyan qu'all  ahont hey lia d nes Rahons no hi faltan, ni rendu may, may.

Y dit y fet, de ses Lleones n bles Ni una en v  qued  per nat señal.  Ah beneys! no pensaren que ses d nes Si ells dormian, anavan   guard  S'entrada de ses c ves   barraques Per p  de qu' hey entrassen animals. Y aquell dia ja cineh   sis vegades Sense vol , s'hagueran d'axecá Per teni f rtes y cru ls batalles Amb tigres fers   amb gr ssos elefants. Llavy ses tots sortiren de ca-s va Arrepentits, y anaren   cerc  Per mont nes y boschs   ses Lleones Que sempre los dexavan dormi en pau.

Ara, Llor ns, aplica aquesta F bula Qu' axi mateix t  cosa qu' aplic ; Y diguem: Que seria d'es pobre h mo Si no teng es sa dona qu' el cuyd s.

H.

COVERBOS.

Caygu  una vegada un atlot t fentse   n'es front una buran a que va essé precis an    cerc  ets metges. Aquests es temps que li feyan sa primera cura deyan:

—Sa ferida es perillosa, perque se v u es cervell.

—Yd , n'agafin un poquet y el m strin   mumare, (respongu  s'atl t,) que me diu cent vegades cada dia que no'n tench gens.

* *

Anant per demunt es Moll m'escit  sa curiositat un pagès mallorquí que cridava y feya gròsses manotades es mitx d'una reunió de francesos.

Un altre el va crid  y li va d :

— No veus que no saben que dius? —No sies tonto.  Que no los parl fòrt y cl , perque m'entengan?

* *

Una vegada an    confesars  un pagès, y es conf s li pregunt :

— Qu' has tenguts mals pensaments?

—S , pare, (respongu  aquest.)

— Quins son estats?

—Ne vatx teni una vegada, y ojal  los hagués cumplits, d'aufeg  sa madrastra; de peg  un tir   sa s gra, y de matí es cobrad  de consums.

* *

  un que l'amonestavan per casars  va essé acusat de qu'era parent de s'atl ta. Cridat es jove va al-leg  essé fuy d'un cos  d'un parent d'un conegut des padri de son pare de sa mare de s'atl ta.

 Quina dispensa degué pag ?

* *

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS   LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Dins Palma s'ensla En Magel.* SEMBLANSES.—1. *En que son fàcils d'emmalalti.* 2. *En que d  estiqueta   lletrero.* 3. *En que va forat.* 4. *En que té vara.* TRIANGUL....—*Resta-Rest-Res-Re-R.* CAVILACI ....—*Barceló.* FUGA.....—*Qui no té pesetes no fa casa.* ENDEVINAYA...—*Una puss .*

GEROGLIFICH.

Ecce B Tt Saa E s s Jané:

ELL.

SEMBLANSES.

- 1.  En que s'assembla una d na   un B n Jesuset? 2.  Y una d na   n'es S l? 3.  Y una d na   una doble de viut? 4.  Y una d na   la Santíssima Trinidad?

ECSEM .

TRIANGUL DE PARAULES.

.....

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª fetxa, un jove; sa 2.ª, una jova; sa 3.ª, un jove; sa 4.ª, no té significat; sa 5.ª, un linatge mallorquí; sa 6.ª, un núm flamench; sa 7.ª, sense significat; sa 8.ª, una lletra, y sa 9.ª, una consonant.

UN GERMÀ D'ELL.

CAVILACI .

SI GRATEU

Comp ndre amb aquestes vuyt lletres un linatge mallorquí.

ELL MATEIX.

FUGA DE CONSONANTS.

.A.. .. .E.. .I.UE. A .UE...

UN POLIU.

ENDEVINAYA.

N u lletres diferents. T  es n m des m u au .  Em diries P p qu' ha núm T  qu' ets endevinad ?

UN RONDAN .

(Ses solucions dissapte qui té si som rius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Dej :—Per falta d'elements en figures no'l podem servi per ara amb lo que desitja.

12 AGOST DE 1882

Estampa d' En Pere J. Gelabert.